בית אהרן — אסרו חג

אמר. צריכין להותיר מהחג על להבא. א"א אדומו"ר זצוק"ל אמר. הבוחר בשירי זמרה זהו השיריים שמותירים. העיקר הוא שיותיר כל אחד אצל עצמו שיכניס בהאיברים ובהעצמות ובכל הגוף. בכל מה שנעשה בזה חג הפסח צריכין להותיר על כל הספירה עד חג השבועות. הספירה הוא הדבר בעצמו של פסח. רק שבפסח נעשה הדבר בבת אחת. ובספירה נעשה הדבר מעט מעט. ובשבועות באים אל הדבר הזה בעצמו:

אמר שמחת ריקודין ביו"ט הוא מדריגה גבוה ממדריגות הגבוהות שיש בתפלה תפלה מדברים בפה. וכשעוזר לו הקב"ה נאמר תהלת ד' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו. שנכנס בהבשר. וכשהוא במדריגה יותר נאמר כל עצמותי תאמרנה וכו'. וכן בריקודין הוא מגביה כל גופו בשמחת יו"ט. רק כשהתפלה איז גינארט גם זה הוא גינארט. וזאת יכול להיות יותר טוב וצריכים לשמוח מאד כאשר גמרנו פסח כזה. יפה ומהודר ומצוחצח. הגם שצריכים ליבוש ולהכלם מאד בההידור שלנו. רק עכ"ז כ"א נזדכך ונטהר. וכשטוב לאדם א"צ להתגאות משני אופנים. א' שצריך לראות שיהיה יותר טוב. שנית שצריך להתיירא שלא להתקלקל ח"ו:

לסוסתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי. דרש ר' פפוס והוא באחד ומי ישיבנו. שהוא יחידי ודן לכל באי עולם וכו' א"ל ר"ע דייך פפוס שהוא דן לכל באי עולם וכו' ומה מקיים ר"ע קריי' שהוא באחד שהוא חותם יחיד ומהו חותמו אמת. ולמה חותמו אמת. א"ר סימון אלף בראש ומ' באמצע ות' בסוף וכו' לומר אני ראשון ואני אחרון שלא אמסור מלכותי לאחר. ומבלעדי אין אלקים שאין לי שני וכו'. דרש ר' פפוס לסוסתי ברכבי פרעה לששתי כתי' כשם שששתי על המצרים לאבדם כן ששתי על שונאי ישראל וכו'. וע"י מה ניצולו. מימינם ומשמאלם. מימינם ע"י התורה שנתנה בימין ומשמאלם ע"י מזוזה שמשמאל. ד"א מימינם זו ק"ש משמאלם זו תפלה וכו'. ד"א לסוסתי ברכבי פרעה וגו' רכב פרעה על סוס זכר וכו' חזר ורכב על סוס נקבה ורכב הקב"ה כנגדו ג"כ על סוס נקבה וכו' רכב פרעה על סוס אדום לבן שחור ורכב הקב"ה כנגדו ג"כ על סוס אדום לבן שחור וכו' שנאמר דרכת בים סוסיך וכו' זרק פרעה חצים ואבני בליסטראות ואף הקב"ה עשה כן שנאמר וכו' עד כיון שהוציא פרעה כל כחו. א"ל הקב"ה שוטה יש לך רוח כרוב וכנפים. מיד לקחן הקב"ה והטיסן על הים שנאמר וירכב על כרוב ויעוף וידא על כנפי רוח. ומהיכן לקחן הקב"ה מבין החיות וכו' עכ"ל:

פתח ואמר והוא באחד. הוא מלה סתימא וע"י מה בא להתגלות. באחד. ויש כמה בחי' אח"ד. ואיך יכול להיות כי אחד הוא אחדות ולא רבוי. אך אצל הקב"ה יש בחי' זו כי יש כמה בחינות וכולם חוזרים לאחד. וכמאמר מהר"ל בספרו הקדוש. כי היו"ד הוא עשר וכל העשר נכללין באחד כי הוא נקודה אחת. וכן הוא כאן כי הא' יש בו י"ג בחי' וכולן חוזרין לאחד. וזהו א' מי יודע וחושב עד י"ג והי"ג הוא י"ג מידיא וכולן חוזרין לאחד. אחד הוא אלקינו וכו'. וזהו והוא באחד כי הכל נכלל באחד. וזהו לבבות בחשבם עולם בנוי. ומצאו כל יש בלתך שנוי. כי כל הברואים הם הכל ע"י הרכבה ושינוי מכמה דברים כמו מין האנושי מזו"נ וכל הצמחים ממטר השמים המרוה את הארץ וכח השמש המחמם. וכן כל הנבראים. ולכן הם כלים ונפסדים. ומ"י ישיבנו בחי' מ"י יתן והיה לבבם זה להם וכו'. אד' מ"י יעמוד וכו' ומ"י יתן כל עם ד' נביאים. בחי' זו הוא משיב הכל לשרשו וע"י מה. ונפשו אותה ויעש. ויעש ל' תיקון. כמו ויעש אלקים את כל חית הארץ ופירש"י

תקנם בצביונם בקומתם. כי רצון השי"ת להשוות רצונם לרצונו וזהו לסוסתי ברכבי פרעה. וכמאמר המדרש ע"י כ"ז דמיתיך רעיתי עשיתי אותך דומה לרעותי ורצוני. רעיתי ל' רעותא. א"ל ר"ע דייך פפוס כו' ומה מקיים ר"ע קריי' והוא באחד וכו' שחותמו אמ"ת וכו'. אמר א"תי מ"לבנון ת"בואי ר"ת אמ"ת. ת"שורי מ"ראש א"מנה ר"ת אמ"ת למפרע. כי האמת הוא כולל כל הא"ב מראש ועד סוף ולכך חותמו של הקב"ה אמ"ת. א' בראש הא"ב מ' באמצע. ת' בסוף. וע"י קריעת י"ס נתפרסם הכל וידעו כי אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים. אני ראשון. שלא קבלתי מלכותי מאחר. ואני אחרון שלא אמסור מלכותי לאחר. ומבלעדי אין אלקים שאין לי שני וכו'. ועוד דרש ר' פפוס לסוסתי. ל' ששתי. כשם שששתי על המצרים לאבדם בים כך ששתי על שונאי ישראל וכו' וע"י מה ניצולו מימינם ע"י התורה ומשמאלם ע"י המזוזה שבשמאל. וביאר כי כל הקושי של קריעת ים סוף היה מפני המקטריגים הללו והללו. וענין יצ"מ וקריעת י"ס הוא ענין תמידי בכל דור ודור ובכל איש ואיש. ד"א לסוסתי וכו' רכב פרעה על סוס זכר וכו' ורכב הקב"ה כנגדו וכו' רכב פרעה על סוס נקבה וכו' חזר ורכב על סוס אדום ושחור לבן וכו'. ורכב הקב"ה כנגדו על סוס אדום לבן שחור. כי פרעה היה חכם גדול מאוד בקליפה וזירז א"ע מאוד בכל מיני זירוז ותוקף וכל הכוחות של אותו צד לקח מאלו הג' גוונים לתוקף וכח לרדוף את ישראל. וכמאמר הזוה"ק על ויקח שש מאות רכב בחור וכו' דאוזיף לו ס"מ שית מאה רתיכין מקטריגין כנגד שש מאות אלף מישראל. ושלישים על כולו. כי חלק כל האותיות על שלש שלש זה לעומת זה לעומת הקדושה. ורכב הקב"ה כנגדו על סוס אדום לבן שחור מכח אלו הגוונין שבקדושה מכח האבות. וכפי שנרמז בפ' ויטע. א"ש"ל בבאר שבע. א"דום ש"חור ל"בן וכו' זרק חצים וכו' אף הקב"ה כן. ועוד הרבה. הכלל כי רצון השי"ת היה דווקא שיוקח כל תוקף ועוז וכח כנגד פרעה וחיילותיו מזה העולם דווקא וכל הכוחות והגבורות שהראה הכל לקח מלמטה מישראל כי כן עלה ברצונו. כיון שהוציא פרעה הרשע את כל כוחו א"ל הקב"ה שוטה כלום יש לך כרוב ורוח וכנפים וכו'. רוח הוא כידוע. כרוב וכנפים. ע"ד שאמרנו ויהיו הכרובים פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפורת. כנפים. ידוע שהם יראה ואהבה כי מצוה בלא דחילו ורחימו לא פרחת לעילא. והאהבה והיראה הם כנפים להעלות כל העובדות להשי"ת. וזהו והיו הכרובים פורשי כנפים הנ"ל למעלה סוככים בכנפיהם על הכפורת על כפרתן של ישראל וזהו כנפים:

א"א אדומו"ר זצוק"ל אמר בסליחות. אל מלך יושב על כ"סא ר"חמים ו"מתנהג ב"חסידות ר"ת כרו"ב. כי נזכר בפסוק אצל הכנפים והיה הכרובי"ם פורשי כ"נפים למעלה. מיד לקחן הקב"ה והטיסן על הים. ומהיכן לקחן הקב"ה מבין החיות. פי' מבין החיות של בני ישראל והכלל כי כל הקושי של קריעת י"ס היה כי רצון השי"ת היה ליקח כל הכוחות האלו מלמטה ממעשיהם של ישראל והמ"י:

וסיים בברכה. ואמר יתן השי"ת אשר כל העובדות ודיבורים מן הפסח הזה. יכנוס ויבוא בנו. ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך חיי. כל העובדות מן היו"ט יעלה אל השי"ת לטוב. כי אם נעשו כל הדברים כתיקונן אזי בוודאי טוב. ואפי' אם ח"ו אינו נעשה בטוב כתיקונו יכול השי"ת לתקן זאת שיהיה כתיקונו. והראיה מן הלילה של היום שעבר כידוע עכ"ז בבוקר שולח בו השי"ת החיות חיות חדש וכחות חדשים בכל האברים בכדי שיוכל להתחזק עוד בעבודת השי"ת אכי"ר:

סליק ענינא דפסח. בעזר אדום וצח